

کودکانه و شعرهای مخیل و روان کودک، زندگی وی را از سایر کودکان متمایز می‌کند، دختر به گوشه‌ای می‌خزد و سر در جیب تفکر فرو می‌برد و سرانجام در سال ۱۳۲۵ ه.ش اولین شعر «بزرگی» را می‌نویسد و «بزرگی» نخستین و زیاده‌آلودترین شعر آغازی می‌شود؛ برای سزایش شعرهای بعدی. سپیده کاشانی پس از پایان آموزش متوسطه به ادامه تحصیل در منزل می‌پردازد و از دامن دانشگاه زندگی می‌آموزد؛ آنچه را که در محیط آکادمیک نمی‌توان یافت. در سال ۱۳۳۱ ازدواج می‌کند و به تهران می‌رود تا در کنار بزرگان آن دیار بیشتر بیاموزد و شعر را به منزل مقصود برساند. در تهران به زودی وی غم‌سینگینی را در قلب شاعرانه‌اش احساس می‌کند، او معلم واقعی‌اش، مادرش را اول مردادماه اردویر سپیده کاشانی با نوبی پروانه‌ها از دست می‌دهد.

دوش به را مضاعف اندوه و دهمی دست از نیز را پدر سالها این در و است مطبوعات با وی فعالیت آغاز ۱۳۴۷ rn می‌کشد.

شهلا میر جطهوری سال‌های انقاصها و ۱۳۵۵ نویسنده و ویراستار و شاعر می‌کشد که با پی‌بسته ۲۳۵۵ به او معروفی با کوهی معالجه بلورون ۲۲ هلم‌گلاوی منمنی کلاسیوانه بعضی‌ها آمشوینله‌ری تی‌عکه و تاسی‌خوش در سیمین‌آلیر. از خط‌مویان مکرر شوی‌ایر نجه‌ده‌های جنگ‌این خط‌یل‌ی‌شاه‌در اول‌با بلورونیه نام‌ده‌ری‌نگ‌شوی‌ای را شاعر جنگ می‌کند و در سال ۱۳۶۳ در یک دیدار رسمی استاد شهریار را می‌بیند که تأثیر بزرگی بر وی می‌گذارد.

کشور به رسمی سفر در آورد می‌روی هنری و فرهنگی فعالیت‌های ادامه به و دهمی دست از را همسرش ۱۳۶۴ rn تا تاجیکستان از هم‌گرایی، هم‌زبانی می‌گوید و در سال ۱۳۷۱ به انگلستان جهت معالجه اعزام می‌شود که پایان سفر دنیا و سفر آخرت را آغاز می‌کند.

آغوش به را پذیرنده خاک زهرا بهشت در و شتابدمی باقی جهان به سال همان بهمن دوم و بیست در وی rn می‌کشد.

: اوست از rn

من گلشن از گل اندر گل بجوشد / من دشمن ،من خاک کشتی گر خون به rn

من تن از سر ،خضم ای سازی جدا / بدوزی تیرم به ،بسوزی گر تنم rn

من میهن و من میان عشق تو / ربای قلم ز ،توانی می کجا rn

من کندن جان ،ست هستی بی‌تجا / شهادت آرمانم و مسلمانم rn

من مدفن از افروزد من از بعد که / گردد افسرده شعله این میندار rn

من توسن ،تو نیرنگ به بتازد / خواهش و تکریم نه ،سازش و تسلیم نه rn

من خرمن شد خشم خوشه همه / جوشان دریای است خلق رود کنون rn

من دامن پروردمی صبر گل / آزادگانم خاک از آزاده من rn

من گردن ستم تیغ به گر زنی / نوشم هرگز توحید جام از جز rn

من چیدن گل هنگام و است بهار / آمد در از ،رهبرم ،اخترم بلند rn

rn

rn توضیح : میزان علاقه‌مندی سپیده کاشانی به حضرت امام خمینی (ره) تا آن اندازه بود که وقتی امام بزرگوار در بستر بیماری افتاد او نیز کارش به بیمارستان کشید.

rn

rn

rn منابع:

rn [کتاب لاله کویر \(زندگینامه داستانی سپیده کاشانی\) نوشته محمدرضا اصلانی](#)

rn [سایت تیپان](#)

rn پیوند های مرتبط:

rn [اختر برج ادب \(مقاله ای از سایت حوزه نت\)](#)

rn [ویژه نامه زادروز سپیده کاشانی شاعر معاصر \(خبرگزاری حیات\)](#)

rn [ویژه نامه سپیده کاشانی \(سایت صدا و سیما\)](#)

keyashiyan می نویسد | سه شنبه، 6 مرداد، 1388